

عنوان مقاله:

مطالعه و بررسی ابعاد اجتماعی پایداری در مدارس معماری با مروری بر تجارب جهانی

محل انتشار:

اولین کنفرانس معماری و فضاهای شهری پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

عباس ترکاشوند - دکتری معماری، استادیار دانشکده ی معماری و هنر دانشگاه گیلان

نوید مدن دوست - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

در بحث پایداری بیشتر تأکید بر عوامل زیست محیطی و اقتصادی بوده و بعد اجتماعی پایداری از توجه کافی برخوردار نبوده است. در سال های اخیر عوامل اجتماعی به عنوان پیشتنیازی برای پایداری، تمرکز زیادی را به خود معطوف کرده است. در واقع در پایداری اجتماعی محور اصلی، انسان نسل حاضر و آینده می باشد و برآوردن نیازها، افزای کیفیت زندگی او و استفاده از تمام ظرفیت ها و توانش در بهبود وضع خود از اهداف پایداری اجتماعی است که معیارهایی همچون دسترسی برابر به منابع (عدالت اجتماعی)، توانایی خوب زیستن، سلامت و رفاه اجتماعی، امنیت، بالا بردن سطح آگاهی و آموزش، مشارکت، ارتقاء روابط جمعی و ... را دارا می باشد. بازخورد آن در معماری، به وجود آوردن معماری پاسخگو است که همخوان با نیازهای اساسی و عالی انسان، الگوهای رفتاری او و بهبود کیفیت های فضایی مطابق با آن برای همه اقشار جامعه باشد. در این میان حمایت از زندگی اجتماعی و فرهنگی از طریق ارتقاء فضاهای عمومی برای درگیر کردن مردم و شهر، افزایش ارزشهای فرهنگی و ایجاد ساختارهای با هویت در جهت بوجود آوردن حس تعلق، ساخت محیط زندگی هارمونیک، و فضاهای انعطاف پذیر و ... از راهکارهای عملی طراحی برای دستیابی به پایداری اجتماعی است. لذا با توجه به اهمیت محیط آموزش رشته ی معماری که انجام صحیح فعالیت های حرفه ای فارغ التحصیلان این رشته، علاوه بر مهارت های لازم، وابسته به رشد شخصیت اجتماعی و حرفه ای آنان می باشد، تحقیق حاضر ابعاد اجتماعی پایداری را مورد تحلیل و بررسی قرار داده و سپس با ارزیابی محیط های آموزش معماری ساخته شده، به قیاس و تطبیق معیارهای موجود پایداری اجتماعی در این فضاها می پردازد.

کلمات کلیدی:

پایداری، پایداری اجتماعی، مدارس معماری، تجارب جهانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/294887>

